

GUIÓ

Presentadora: Anna

Arqueologa: Júlia

Escultor: Lluís

Anna: Molt bon dia! Benvinguts a EstéreoArt, el programa que resol el teus dubtes sobre l'art. Com ja sabeu, portem un temps parlant sobre l'art egipci. Avui en concret parlarem sobre un tema molt esperat i demanat per vosaltres, l'escultura egípcia.

Anna: Avui ens hem posat en contacte amb dues persones que ens ajudaran a entendre millor com era l'escultura d'aquella època. Aquests són la Júlia Rapún, arqueologa, i el Lluís Vicente, escultor.

(Aplaudiments)

Anna: Bon dia!

Júlia i Lluís Bon dia!

Anna: Abans de començar, us recordem que si hi ha alguna cosa per la que trigueu curiositat sempre ens podeu trucar o enviar un missatge al 632 891 889.

Anna: Primer, per a posar-nos una mica en situació. Ens podrieu fer cinc cèntims sobre l'època i el moment en el que ens situem.

Júlia: Encantada. Ens situem del 3000 al 30 a.C aproximadament, quan, al voltant del riu Nil, es forma la civilització egípcia. Aquesta està dividida en tres períodes: l'antic imperi, l'imperi mitjà i el nou imperi, els quals tenen unes diferències bastant marcades. La societat estava organitzada segons una jerarquia social, és a dir, segons el poder de la persones.

Anna: Hi ha alguna diferència en l'art egipci respecte la resta d'èpoques?

Lluís: Doncs sí. De normal, l'art necessita un receptor, però, en aquesta època, al estar directament vinculat amb les creences i el més enllà, solia estar amagat de la vista de les persones. Aquest no estava fet per a la vida diària, sinó per a venerar i honorar als faraons i altres persones importants un cop morts. És a dir, en aquest cas el receptor són bàsicament els difunts.

Anna: Per tant, suposo que es solien trobar amagats en algun lloc, oi?

Júlia: Doncs sí, gairebé sempre es trobaven en les tombes o en, per exemple, el Sancta Sanctorum, que és una zona dels temples on només podien accedir els faraons i sacerdots.

Anna: Hi ha una cosa que no acabo d'entendre, quan tu vas a veure tombes o temples sempre hi solen haver relleus per les parets, però no estic segura de si són considerades part de l'escultura o no...

Lluís: Doncs crec que és bo que preguntis, ja que molta gent es confon amb això. L'escultura egípcia construeix un capítol molt interessant dividit en dues facetes: l'escultura exempta i la de relleu, les quals, encara que no tenen exactament les mateixes característiques, formen part de la mateixa categoria, l'escultura.

Anna: Segons el que tinc entès, hi han diferents tipus d'escultura segons a qui estan dirigides, no?

Júlia: Si, hi ha l'escultura oficial, que es feia per encàrrec del faraó i els privilegiats i també hi havien les escultures populars, que representaven a altres nobles de més baixa posició.

Anna: Tinc curiositat sobre una cosa, les escultures que es veuen dels faraons solen ser molt series, totes son així?

Júlia: Al principi, en l'imperi antic, les escultures oficials solien ser completament hieràtiques, es a dir, figures inexpressives, amb canons de bellesa ben marcats i idealitzats. En canvi, les populars agafen un estil més naturalista i realista, així sent més espontànies. Com més anava avançant el temps cap al nou imperi, les escultures oficials, cada cop més anaven agafant un to també més personificat i realista.

Anna: Ara anem a respondre algunes preguntes dels nostres oients, Miquel Torres diu: Sempre m'ha semblat molt curiós que totes aquestes escultures encara es mantinguin en peu després de tant de temps, com és això possible?

Lluís: Això és gràcies a que els materials més utilitzats eren el granit, el basalt, la pedra calcària i la fusta, els quals en la seva majoria eren molt resistents. Una característica molt important i interessant, és que per als ulls utilitzaven altres materials com ara, per la cornea, iveri, marfil, alabastre o, per l'iris, oxidiana, basalt, quars, plata, entre altres.

Júlia: Una altra cosa que ha afavorit a que aquestes escultures s'hagin mantingut durant tant de temps és la seva ubicació. La gran majoria es trobaven en llocs aïllats, ja que solien trobar-se en les zones més tancades de les tombes o palaus.

Lluís: Anna, tu quan penses en escultura egípcia, quina és la primera que et ve al cap?

Anna: Donc no estic molt segura... Ara m'has agafat desprevinguda.. Potser aquella escultura tan gran que té cap humà i cos d'animal, que no té nas...

Júlia: emm.. vale... l'esfinx de giza?

Anna: sisi, exacte aquesta

Lluís: Aquesta és una escultura molt interessant, forma part de l'antic Egipte. L'autor és anònim, però representa el faraó Kefrén amb cap d'humà i el cos d'un lleó i està esculpida en un bloc de roca calcària. Encara que actualment no conserva ningun color, abans tenia tot el cos vermell i la cara i el nemes, que era una mena de tocat de tela que portaven els faraons en vers de la corona, amb ratlles grogues i blaves.

Anna: Wow, doncs això no ho sabia.

Júlia: Una altra escultura que segur que coneixes és la de Nefertiti. Aquesta va ser una faraona molt important del nou imperi. Aquesta té una cara bastant hieràtica, és a dir sense expressivitat, enara que està molt més personificada que l'anterior que em comentat. Això és gràcies a que amb el temps van anar humanitzant els déus i faraons, la seva rigidesa va anar marxant. També en aquest moment, a l'imperi nou, es comencen a decorar molt més.

Lluís: A més, tot i que no ve gaire al cas, ella va ser la dona de Akhenaton, el primer faraó en trencar amb el politeisme de l'època durant el seu regnat.

Anna: Encara que ens encantaria poder continuar amb aquesta entrevista, per desgràcia tenim que començar a despedir-nos, moltes gràcies per haver vingut i moltes gràcies als nostres oients per la vostra atenció.

Explicar lo del ka per a que en cas de que el cos no funcionés pq no es preservés, q el ka entrés en l'estatua.

En el sanca sanctorum q sempre hi ha una estatua dels deus